

תת"ע 12374/03 - מדינת ישראל נגד ישראל ניוהז

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12374-03 מדינת ישראל ניוהז ישראל ניוהז

לפני כבוד השופט שרת קריספין

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אקסול

נשׁוּב

ישראל ניוהז

הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

ביום 8.7.18, הוריתי על זיכוי של הנאשם. להלן נימוקי הזיכוי-

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.8.17, הودעת תשלום קנס בגין עצירה המפריעה לתנועה (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 71(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיויחס לו וביום 8.7.18, נשמעו הראיות.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר עומר מבדי, עורך הדוח והוגשו הדוח שסומן ת/1 ומצר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

על פי גרסת המאשימה, ביום 24.8.17, נהג הנאשם ברכב בני ברק, ברחוב ירושלים, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו בסמוך לבית מס' 27, נצפה על ידי העד כאשר הוא עוצר את רכבו ומשוחח עם אדם שעמד לצד הרכב ופרטיו ב-ת/2. עוד ציין העד, כי ככל שפרטו לנאשם, על מנת שימוש בנסיעה, אך הוא המשיך לעמדות, אף כי לא היה דבר שמנעו ממנו שימוש בנסיעה.

העד הוראה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "הגעתי לרמזור וראיתי רמזור מתחלף לאדום במאובך אחד כבר עומד לפני ואני לבינו יש מרוח של רכב וחצי. מצד ימין מישחו קרא לי ודיברתי אליו כשהרמזור אדום. לאחר 20 שניות רכב אחר צפר לי ואני מתකדם ועדיין הרמזור אדום. תוך 1 שניות שוטר מבקש ממני לעצור בצד ועדיין הרמזור אדום וכשהתחלף לירוק רציתי לנסוע ולא יכולתי כי השוטר עצר אותו".

עמוד 1

בצד. לא גרמתי לשום עיכוב לאף רכב אחר".

בבית המשפט, התייחס העד לרמזו ולאור שדליך בו וטען, כי האור התחלף לירוק והנאשם לא התקדם ולכון, צפרו לו כל הרכב מאחוריו.

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך המטען להתחלפות האור ברמזו, מאדום לירוק וס"מ לשוחח עם הולך הרجل, לפני שהאור התחלף לירוק ולכון, טען כי לא הפריע לתנועה, אלא לא יכול היה המשיך בנסעה, כי בשלב זה, העד הורה לו לעצור את רכבו.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחרנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, לא התייחס עד התביעה לאור שדליך ברמזו במהלך האירוע, עצירתו של הנאשם, או תחילת הנסעה ומכאן, כי טענת ההגנה העיקרית של הנאשם, אינה נסתרת בראיות המאשימה. עם כל הכבוד לעדותו של העד בבית המשפט, לא ניתן לצפות כי יזכיר פרטים נוספים, על האמור ב-ת/1, בחילוף 11 חודשים מיום האירוע.

הנאשם עמד על גרסתו ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמיתי.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.

המציאות תשליך לצדדים.